

Bekendheid is fijn, maar geen doel op zich

Van onze redacteur

Mei Li Vos is misschien wel de meest bekende nieuwkomer in de Tweede Kamer. Ze werd razendsnel bekend als voorzitter van het Alternatief Voor Vakbond (AVV) en kwam in maart, toen haar partij ging meeregeren in het nieuwe kabinet, in de Kamer. Ze onderhoudt actief contact met de burgers via hyves en weblogs.

Hoe is het afgelopen halfjaar als Kamerlid je bevallen?

Overweldigend. Ik ben heel erg leergierig ingesteld en de hoeveelheid dingen die je moet leren is enorm. Dat levert soms een mengeling van lichte frustratie en spanning op. Ik heb niet alleen mijn eigen portefeuille, maar verdiep me ook in allerlei andere onderwerpen. En dan zijn er natuurlijk de procedures. Omdat het zo druk is moet je die toch een beetje zelf zien uit te vogelen. Ik heb al vaak nachten wakker gele-

tot meer papierschrijven en uiteindelijk tot belemmering van de mensen in de uitvoering. Zo moet er van elke poep en scheet een protocol komen. We maken van Nederland zo langzamerhand een bureaucratisch monster.

We hebben in Nederland zoveel hokjes om bij aan te kloppen. Er zijn zoveel oplossingen overal voor, je weet niet meer waar je moet zoeken. Er is nu een commissie in de Kamer door Jan Schinkelshoek aangespoord om hiernaar te kijken. Er bestaat een

In de drang naar media-aandacht zet de Kamer zichzelf voor gek

gen om al die informatie te verwerken die op je afkomt. Nu is het zomer en heb ik de tijd om dossiers eens goed te lezen. Bij het AVV moest ik me ook heel snel dingen eigen maken, maar dat kon toch meer in mijn tempo. Nu volg je vaak de agenda van de Kamer en van de media.

Ben je dingen tegengekomen die je opvallen of die volgens jou anders kunnen? Ook in het kader van bezuinigingen bijvoorbeeld?

Ik vind het debat over de werkwijze van de Tweede Kamer erg interessant. Er is bijvoorbeeld een continue stroom aan moties, die hier voorbijkomt. Die stroom zorgt voor onnodige extra druk. Ik stel ook Kamervragen, maar dan gaat het ergens over. Kijk bijvoorbeeld naar de Partij voor de Dieren. Die heeft onlangs vragen gesteld over de *Donald Duck*. Er was bij het blad een bijlage van de vleesindustrie met receptjes. Dat vind ik belachelijk. Dan bel je toch gewoon de *Donald Duck* zelf? In die drang naar media-aandacht zet de Kamer zich zelf voor gek en de ambtenaren onder druk. Dat leidt weer

houding in de Kamer van 'ach, dat is niet zo belangrijk'. Ook bij mensen die jonger zijn dan ik. Ik strijd daartegen.

Denk je dat jij zelf niet zult veranderen?

Ik ben zelf nederig genoeg om te zeggen dat ik de frisheid ooit wel zal verliezen, maar niet mijn idealen en ideeën en mijn drang om iets te veranderen. Natuurlijk kun je te opgeslokt raken in je werk om je nog over dit soort dingen druk te maken. We moeten heel erg kritisch kijken naar de werkwijze van de Kamer.

We moeten ruimer denken dan alleen hier op de vierkante postzegel in Den Haag. We moeten ons bijvoorbeeld meer bemoeien met Europa, daar komen de regels vandaan. Dat is veel zinniger dan ons alleen te richten op Den Haag. Er heerst nu een beetje te veel het gevoel van 'een goed Kamerlid heeft bij Nova gezeten'. Natuurlijk kun je er wel gebruik van maken, maar het moet geen doel op zich zijn. In mijn optiek lost al die bekendheid niets op.

Je bent zelf ook aardig in de publiciteit te vinden?

Ja, ik zat zelf in een hype. In een tsunami van aandacht. Mijn broer werkt bij *Het Parool* en snapte er ook niets van. Plots van het ene op het andere moment wil iedereen je hebben. Al die aandacht is tot nu toe niet echt ten goede van mijn portefeuille gekomen.

Wat is je portefeuille eigenlijk precies? En welke plannen heb je ermee?

Freelancers, flexibele arbeid en daarnaast ook consumentenrecht en mededingingsautoriteit. Dat betekent vooral me inzetten voor de 800.000 freelancers in ons land. Daar is weinig aandacht voor omdat het gewoon wel goed gaat. Toch is er nog een hoop te doen voor deze groep, maar het is misschien niet het meest sexy onderwerp voor de media.

Ook de andere onderwerpen in mijn portefeuille halen de chocoladeletters van de *Telegraaf* niet. Met consumentenbeleid is dat misschien wat anders. Dat kun je heel erg populistisch benaderen en Kamervragen stellen over elke splinter in een Nutricia-potje, maar dat vind ik niet belangrijk. Wat ik wel belangrijk vind zijn twee dingen. Allereerst heeft de consument steeds minder keuzes. Of het nu gaat om scholen die samengaan in een grote regionale school, de zorg of verzekeringen. Die hele grootschaligheid die steeds meer toeneemt, wil ik tegenhouden. Consumenten moeten kunnen blijven kiezen. Als het zo doorgaat, zijn we binnenkort alleen nog maar aan monopolisten overgeleverd.

Ten tweede vind ik dat we de anderhalf miljoen laag geletterden in ons land beter tegemoet moeten komen.

Alle productinformatie, dus ook waarschuwingen, zijn in zulke kleine letters dat deze groep het niet meekrijgt. Hoe kun je ervoor zorgen dat deze mensen er niet pas achteraf achterkomen dat de informatie op het etiket stond?

Heb je nog onderwerpen vanuit het AVV meegenomen waar je meer mee moet doen? Hebben de oudere werknemers nu bijvoorbeeld van je te vrezen? Met de flexwet en woningbouw wil ik

Als nieuw Kamerlid kun je veel bereiken

nog wel meer doen bijvoorbeeld. En met volkshuisvesting en hypotheekaf-trek. Ik wil dat ouderen aan het werk gaan. Werkgevers willen niet snel 55-plussers aannemen, maar ze willen wel graag een soepeler ontslagrecht. Maar het nieuwe ontslagrecht pakt nadelig uit voor 55-plussers. Zorg eerst nou maar eens dat de 55-plussers aan de slag kunnen.

Wat zijn jouw successen in je eerste maanden als Kamerlid?

Gisteren heb ik toevallig nog een succes geboekt. Ondernemers die minder dan het minimum verdienen worden nu niet tegemoet gekomen via een kwijtschelding van gemeentebelasting. Dat is een soort lacune in de wet, want werknemers kunnen daar wel aanspraak op maken. Gisteren zat ik aan tafel met ambtenaren van Binnenlandse Zaken en de Belastingdienst, en die hebben dat gewoon meteen in gang gezet. Bleken ze er al jaren mee bezig te zijn.

Mei Li Vos: 'Ik ben zelf nederig genoeg om te zeggen dat ik de frisheid ooit wel zal verliezen, maar niet mijn idealen en ideeën en mijn drang om iets te veranderen.' Foto: HH/Maartje Geels

Een ander onderwerp dat ik heb aangekaart is dat de NMa (Nederlandse Mededingingsautoriteit) achter free-lance vertalers en schrijvers aanzat omdat deze kartelafspraken zouden hebben gemaakt. In plaats van de grote uitgeverijen aan te pakken, gaan ze achter de kleine sjacheraars aan. Daar heb ik Kamervragen over gesteld. Er werd toegegeven dat het wel een heel rare interpretatie van de Mededingingswet is.

Het is leuk dat je als Kamerlid goede en vervelende vragen kunt stellen. Zonder een hoop politiek gedoe en media-aandacht eromheen kun je een hoop veranderen. Sommige Kamervragen worden helaas wel om die redenen gesteld. Ik vind dat ze echt wat moeten opleveren. Bij de PvdD zijn ze er bijvoorbeeld trots op dat er bij het ministerie van LNV extra ambtenaren moesten worden aangesteld na hun Kamervragen. Wat bereik je daarmee, vraag ik me af? Voor die reden stem je toch niet op die partij?

Je zegt dat Nederland een steeds grotere bureaucratie krijgt. Wat vind je dan van dit kabinet met al zijn overheidsbemoeiens? Van gedragscodes tot een Handvest burgerschap bijvoorbeeld.

Gelukkig zijn daar nog geen wetsvoorstellen voor gedaan. Ik sprak vorige week nog met mijn fractiegenoot Jeroen Dijsselbloem en wat hij wil, is de boel agiteren zodat er maatschappelijk debat ontstaat, bijvoorbeeld over de clips met blote meiden erin. En niet zoals Joop Atsma (CDA) de minister van Cultuur vragen om iets op televisie te verbieden. Met veel normen en waarden kun je niets doen in de wet. Wat er over gezegd kan worden staat al in de grondwet, van

rechten en plichten tot vrijheid van meningsuiting. Ik mag hopen dat een dergelijk Handvest burgerschap een vertaling is van die grondwet, dan heb ik er geen problemen mee.

Ben je je bewust van je rol als volksvertegenwoordiger in de Kamer?

Veel meer dan van mijn rol als Kamerlid. Ik krijg idioot veel mailtjes binnen, die ik allemaal nog netjes beantwoord. Dat directe contact met de burger vind ik een van de leukste dingen van het Kamerlidmaatschap. Er zijn genoeg middelen voor. Ik kijk elke dag op mijn hyves om te zien wat voor reacties mensen hebben achtergelaten. Ik ben zo blij dat ik nu leef, ik hoef niet meer afhankelijk te zijn van een krant om mijn mening te uiten. Volgens mij bestaat er dan ook helemaal geen kloof tussen politici en burger. Alleen als we steeds maar meer regels gaan maken in Nederland creëer je een kloof.

Pieter Verbeek

Het zomerreces is weer begonnen en politiek Den Haag ligt stil. Na een hectische week vol verlengde overlegjes en stemmingen sloten de Kamerleden met de traditionele barbecue op het Binnenhof hun politieke activiteiten af. Tijd om eens met een aantal nieuwe Kamerleden terug te kijken op hun eerste periode als volksvertegenwoordiger ten tijde van het kabinet-Balkenende IV. Deze week de 37-jarige Mei Li Vos van de PvdA.

STAATS COURANT

SINDS 1814

Redactie

Wvd. hoofdredacteur: drs. W.M.C. de Jong;
Eindredacteur: P.C.M. Brouwers

Redactieadres: Redactie Staatscourant
Postbus 20020, 2500 EA Den Haag
Bezoekadres: Prinses Margrietplantsoen 88,
2595 BR Den Haag
telefoon: 070-378 96 39; fax: 070-385 55 05
e-mail: staatscourant@sdu.nl
internet: www.staatscourant.nl

Advertentieafdeling: P.G.J.M. Driessen
Een brochure met tarieven en voorwaarden van advertenties wordt op aanvraag toegezonden. Kopij voor advertenties richten aan: Advertentieafdeling Staatscourant, Postbus 20020, 2500 EA Den Haag
telefoon 070-378 95 46; fax 070-385 27 89
e-mail: adv.staatscourant@sdu.nl

Op alle opdrachten tot plaatsing van advertenties in de Staatscourant zijn de Advertentievoorwaarden Staatscourant van toepassing, gedeponneerd bij de Kamer van Koophandel Haaglanden onder nummer Hr. 27124000. Eventuele Algemene Voorwaarden van de opdrachtgever worden niet aanvaard.

Abonnementen: De Staatscourant verschijnt op werkdagen en is onderdeel van het pakket Sdu Wet & Recht. De prijs van een jaarabonnement is € 356; halfjaarabonnement € 186; kwartaalabonnement € 90; proefabonnement van 1 maand € 15,50. De prijs van een los nummer is € 4,05. Deze prijzen zijn exclusief BTW en inclusief verzend- en administratiekosten.

Sdu Klantenservice: tel. 070-378 98 80;
fax: 070-378 97 83; e-mail: sdu@sdu.nl

Uitgever:

drs. M.R. Bom (070-378 98 77)

De Staatscourant is een uitgave van Sdu Uitgevers bv, Den Haag.

Alle auteursrechten en databankrechten ten aanzien van (de inhoud van) deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers bv c.q. de betreffende auteur.

De publicatierechten van werken van beeldende kunstenaars aangesloten bij een CISAC-organisatie zijn geregeld met Beeldrecht te Amstelveen.

ISSN 1566-7235